

רע"פ 6153/20 - אריאל טורג'מן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 6153/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אריאל טורג'מן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק עפ"ת 39738-07-20 מיום 29.7.2020 שניתן על ידי כב' השופטת גילת שלו

בשם המבקש: עו"ד אברהם ג'אן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ג' שלו) מיום 29.7.2020 בעפ"ת 39738-07-20, בגדרו נדחה ערעור על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה באשדוד (כב' השופטת ל' שמיר-הירש) בהמ"ש 5961-04-20.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 31.10.2019 צולם רכבו של המבקש במצלמה מסוג א-3 כשהוא נוסע מעלה המהירות המותרת בדרכי בינעירונית, עבירה לפיקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. הודעת תשלום קנס נשלחה לכתובתו של המבקש ביום 17.11.2019.

2. ביום 16.4.2020 הגיש המבקש לבית משפט השלום לתעבורה בקשה להארכת מועד להישפט, שבה טען כי לא קיבל את הודעת תשלום הקנס וכי קיים חשש לעיוות דין משום שהעבירה הונצחה במצלמה מסוג א-3 שיש ספק ביחס למהימנותה. בית המשפט דחה את הבקשה, לאחר קבלת תגובת המשיבה. נקבע כי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 (להלן: תקנות סד"פ) אינה מחייבת ביצוע מסירה אישית, ויש לראות באישורה מסירה שצירפה המשיבה לתגובתה כהמצאה כדין. עוד נקבע כי אין בדחיית הבקשה כדי לגרום עיוות דין למבקש.

3. המבקש ערער על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, בטענה כי אישור המסירה אינו שלם וכולל שורה של ליקויים מהותיים אשר יש בהם כדי לסתור את חזקת המסירה שבתקנה 44 לתקנות סד"פ, ובטענה לחשש מעיוות דין בשל התיעוד במצלמה מסוג א-3 שאמינותה מוטלת בספק.

בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, תוך שקבע כי לא ניתן הסבר מספק להגשת הבקשה באיחור. נקבע, כי מאישור המסירה וכן מפלט מעקב המשלוחים שהגישה המשיבה בדיון, עולה כי הודעת תשלום הקנס נשלחה לכתובתו של המבקש פעמיים, אך דבר הדואר לא נדרש. בית המשפט הוסיף, כי לפי תקנה 44 לתקנות סד"פ די בהוכחת משלוח ההודעה לכתובת הרשומה כדי להקים "חזקת מסירה", אםחלפוחמישהעשרימיםמיוסנשלחה וכי אישור המסירה שצורף, עונה על דרישה זו ופלט מעקב המשלוחים מחזק אותה. בנוסף, ובהתבסס על פסיקת בית משפט זה, נקבע כי אין בטענה ביחס לאמינות מצלמות מהסוג שבהן תועדה העבירה כדי להצדיק הארכת מועד להישפט.

נימוקי הבקשה

4. המבקש סבור כי עניינו מעלה שאלה משפטית בעלת תחולה כללית הנוגעת, כלשונו, לנהגים רבים שנמנעת מהם הזכות לבקש להישפט על בסיס אישור מסירה לקוי. לשיטתו, לא ניתן לחייב את הנמען בדין מכוח החזקה מקום בו אישור המסירה לוקה בחסר. עוד טען המבקש כי אין התאמה בין התאריך המופיע באישור המסירה שהוצג לבין התאריכים בפלט המשלוחים, שעליו הסתמך בית המשפט המחוזי, ומשכך אין אף ראשית ראיה לביקור הדוור בכתובתו ויש לקבוע כי עלה בידיו לסתור את חזקת המסירה. להשלמת התמונה יצוין, כי המבקש זנח את טענתו ביחס לחשש לעיוות דין בשל תיעוד העבירה במצלמה מסוג א-3.

דיון והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (ראו למשל רע"פ 1771/19 עבודי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (11.7.2019)). עניינו של המבקש אינו עומד באמות מידה אלו.

בעניינינו, הבקשה ממוקדת בטענות לפגמים באישור המסירה ולהשלכתם על חזקת המסירה בעניינו של

המבקש. טענות אלו נוגעות לעניינו הפרטי של המבקש, נתונות לשיקול דעתו של בית המשפט קמא ואינן מעלות שאלה משפטית רחבה או חשש לעיוות דין (רע"פ 2918/19 רוחאנא נ' מדינת ישראל (5.5.2019); רע"פ 5258/14 סמימי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (3.8.2014)).

די בכך כדי לדחות את הבקשה לרשות ערעור.

למעלה מן הצורך, מקובלת עלי קביעת בית המשפט המחוזי, כי המבקש לא עמד בנטל לסתירת חזקת המסירה. שכן, חזקת המסירה קמה חמישה עשר ימים מיום שנשלחה ההודעה בדואר רשום למען הרשום ואין צורך להוכיח מסירה (ראו גם: רע"פ 106/15 קריבנ' מדינת ישראל, פסקה 7 (20.1.2015)). טענות המבקש לליקויים מהותיים באישור המסירה נבחנו על ידי בית המשפט המחוזי שקבע, על סמך אישור המסירה ופלט מעקב המשלוחים, כי הודעת התשלום נשלחה במועד לכתובתו הרשומה של המבקש וכי לא עלה בידי להפריך את חזקת המסירה. קביעה זו היא קביעה עובדתית-קונקרטי, ואיני מוצא בה פגם.

6. אשר על כן, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית.

ניתנה היום, ו' בתשרי התשפ"א (24.9.2020).

שׁוֹפֵט